

- מוניה, חי, אהרון דמו, - על הסכסוך עם אל שווימר, ליאו גרדנר (ז) סטימן שורץ, פינז (עוזרו של א. שווימר. שורץ סמפל בגח"ל, גרדנר נמצא עכשיו באמריקא לרגל ענין מסחתי.

- איסר מעיר ש"הרות" עושה מאמצים לזכות ברוב בירושלם, ולא נעשית פעולה מספיקה נגד זה.

16.11.48, יום ג' יד חשוון.

יצאתי הבוקר לבקר מחסני הנשק ואח"כ במפעלי חייצור של פלווין. זה נמשך מהשע עד ארבע אה"צ.

- ב-15 לח"ז יצאה אניחנו מיוגוסלבויה עם 4000 עולים.

- ברגמן - לא הזמינו באמריקא כאס (Acetofen) באמריקא - אמנם אלי קירשנר הזמין, אבל בנארצי מחק זאת, כי משהו חסר לו שאין זה חשוב. אם יתנו למדע 5000 (לא"י בשביל מיתקן - יכינז במשך שבועים כל יום 100 קילוגרם כאס. - הנסיונות עם רקיסום משכיעים רצון. הזמינו עכשיו 50 רקיסום לשם הפגנה - יתכן שבקוד שבוע יהיה מוכן. - בחיפה מקימים החלק החימי של ביה"ח לבזוקות. מקרים קיבל חינם כמה מכונות, ועשיר דרושים רק 20,000 \$ למען יגמור המפעל (קנים מכונות שאין לקבל במתנה).

- בא אצלי אל שווימר. גייס כ-400 שייטים לארץ, רכש בשבילנו כ-40 אווירונים באמריקא הוא הודיע למגויסים - על יסוד דברי שלמה שמיר, מדי וחכריהם - שהם יקבלו בארץ רק הוצאותיהם ולא יותר.

ביוני היתה אספת גח"ל פה. אהרון רמז ושכטמן הכניחו להם שכר יוחזר הוגן - לפי המקצוע. הסבחה לא נתקיימה. רבים נמצאו בהנאים קשים - חוסר שכון מתאים ועוד. לפני כעשרה ימים נחאספו והחליטו וחתמו בכתב על דרישה שבמשך 4 ימים חקבע משכרתם, ואם לא - יוחזרו לארצם. שווימר נדרש למסור החביעה החחומה למטה, שווימר לא מצא רמז, ומטר הנייר לחי ולהימן שכטמן. חי ענה - אין זו שאלה, דרגת המשכורת נקבעה ע"י הממשלה, שווימר ביקר דרגת המשכורת של הממשלה - וזו נמסרו לפייסיים. הדרגה ככללה נראתה לאנשי גחל. לדרגת המשכורת צורפה (ע"י מי? - הממשלה) רשימת הנאי השרות, והיינו, כל איש חייב לחתום שהוא בצבא הגנה ויציית לכל פקודה וכו'. ה אנשים לא מרוצים משני טעמים: 1) אי-סיפוק בהנאי החיים, 2) חוסר אמון לפיקוד הגבוה והם נרגזים על "הנאי השרות" - כי הם מלאו אצא חובתם כהוגן ועכשיו הם נדרשים להגיד שימלאו חובתם. בחרו בועדה של שלשה: ליוונגסטון (עובד רדיו), קוז (טייס), מוניץ (טייס), חתמו על מחאה אולטימטיבית שלא יקשרו את הנאי המשכורת עם הנאי השרות - אם לא יסרבו לפוס. לא התנגדו לעצם המשכורת אלא ל"אנקשים" עם הנאי המשכורת. נפגשו עם אהרון רמז, גם שווימר נוכח. אהרון ענה שהנאים הם של הממשלה ועליו לבצע זאת - בלי שנויים. רמז רגז על האולטימטום, איים במשפט ויצווה לעזוב החדר. לא רצה יוחזר לקבל אותם, ודחש שמבלי שכ"א אצא יחחום הסתלקות מהאולטימטום (שווימר וחבריו הכינו שעשו משגה באולטימטום, ולמעשה טסו לפריס עם יבאל - קורץ ומוניץ - לא יוכלו להשאר בשרות. שווימר חשב שהספלה זו לא דרושה. מועצה האוויר דנה על הסתלקות בכתב, אצא ברוכ של 5 נגד 5 ההלם לעמוד על כך. ליוונגסטון לא חתם - עודנו צעיר. באותו יום באו לסלון בריסטול לקחתם להביאו לחיפה על מנת לשלחו מהארץ. שווימר היה שם - ואמר לליוונגסטון שלא ילך, כי יש זכות לחיל אוויר להוציא, אבל לא לשלחו מהארץ. הוא וקבוצת אינם רוצים להיות עוד חיילים, ילמדו בחורי א"י את המלאכה ויסתלקו.

אמרהי לו שלע"ע אני סברר אהו באופן לא רשמי, כיהודי ליהודי. איני סיעץ אותו לעזוב חיל האוויר לפני גמר המלחמה. השחחמות בני אמריקא, קנדה, וארצות אחרות במלחמתנו אין ערכה רק בחוספת כוח אדם - אלא בגלוי הסולידריות של העם היהודי, יציאתם לפני גמר המערכה היא תכוסה מוסדית, להם, ליהדות אמריקא, לנו. אין סיבה מספקת לכך.

יש אי הבנות שהן כמעט מוכרחות בפגישת שני עולמות שונים - נוער יהודי אמריקני ונוער יהודי אר"י, 'אכל אין' להפריד בחומרתן. בצבא מוכרחה להיות משמעת, בעיני חייל זה או אחר המפקד לא מוצא חן, אבל עליו להשמע. אחרת אין צבא. בלי דעת כל המרטים נראה שנעשו שגיאות. אסור להגיש אולטימטום בצבא. יתכן שלא טפלנו דינו בגחל - ויש לתקן המעוות במידת האפשרות. אנשינו פה מעריכים פעולת הבחורים מאמריקא. והצעהי שכל "הניירוח" שנטפלו ליחסים: האולטימטום, הודעות ההסתלקות מהאולטימטום; ההתפסות של שווימר יחשבו כלא היו (ילקחו חזרה) ונדון על הענינים לגופם, בתנאי שאל. שווימר וחבריו יכירו בשני יסודות: 1) אין עוזבים חיל האוויר לפני גמר המלחמה 2) בצבא הכרחית משמעת, אני מוכן אז לברר המענות השונות ולחפש דרך לטיפוח עד כמה שאפשר.

אל שווימר הסכים לכך.

- ברתי עם יעקב, משה כרמל המצב בגליל. משה אמר שהיה מוכרח מטעמים צבאיים לקבוע עוצר על קו הגבול ולגרש הכפריים היושבים על הספר דרומה; כבר ברעם, נבי רובין, הרביחה, יעקריס. רוצה לדרוש מהדרוזים את נשקם ולתת למסמר אנשים רשיון לנשק. הוא מוכן להקפיא המצב - לא לגרש יותר ולא לתת לחזור. אמרתי לו שלא ידרוש הנשק מהדרוזים, הם לא יתנו ויהיה הכרח להשחמש בכוח, וזה לא רצוי. טובה לנו ידידות הדרוזים וכל שאר המעוטסים, בעולם הערבי. יש רק להודיע להם שאסור להחזיק נשק בלי רשיון, וכל מי שיטנה לממשלה - יקבל רשיון לנשק. ואשר לנוצרים בכמר ברעם ובכפרים אחרים יודיע שנדון ברצון על החזרתם כשרק יובטח קו הגבול. ושאני מסכים בדרך להקפאה - ולא יגרש יותר שום איש ממקומו.

לפי דבריו היו מקודם בגליל שכבשנו בעשרת הימים כ-50,000 נפש (למחם 32 אלף בנצרת), עכשיו נוספו כעשרים אלף.

- לפי אבא נפגעו בין 14.10.48 ובין 19.11.48 בחזית א' 39 הרובים, 149 נפצעים, 14 נעדרים, ס"ה 202 (חטיבה 1 - 11 פצועים, חטיבה 2 - 27 הרובים, 61 פצועים, 5 נעדרים, חט' 7 - 1 הרוב, 27 פצועים; חט' 9 - 8 הרובים, 47 פצועים, 9 נעדרים; מחוז עמק 2 פצועים, מחוס חיטה 1 פצוע, יחידה דרוזים 3 הרובים.

בחזית ד' - 133 הרובים, 482 פצועים, 39 נעדרים, ס"ה 654.
(במטה 1 הרוב, 2 פצועים, חטיבה 5 - 88 הרובים, 257 פצועים, 8 נעדרים, חטיבה 11 - 18 הרובים, 92 פצועים, חט' 12 - 20 הרובים, 124 פצועים, 31 נעדרים, מחוז שטלה - 3 הרובים, 5 פצועים, מחוז הנגב - 3 הרובים, 2 פצועים, בחיילות 12 הרובים, 18 פצועים (תותחנים 5 הרובים, 12 פצועים, חיל אוויר 6 הרובים, 3 נעדרים, חיל הנדסה 1 הרוב, 6 פצועים).

חטיבה 8 - 8 הרובים, 46 פצועים.

בס"ה במשך הזמן הנ"ל: 192 הרובים, 695 פצועים, 56 נעדרים, ס"ה 943.

17.11.48, יום ד' טו חשוון.

ישיבת "המטה הציווילי" - יעקבסון, יוסף, גבר, גוריון, אשכול.
הקציב נובמבר ששה מיליון ורבע, במזומנים ידרשו 4,8 מיליון, החסר הוא חובות. עד עכשיו החוב הוא 5 מיליון. לאגף הקניות בעצמו: חייב 2 מיליון. אכס חייב 1,4 מיליון (ע"ח אוקטובר 0.44 מיליון, הפרשי המשכורת לפי הרגא 0,25 מיליון, חובות למטות, וחטיבות וחזיתות 0.445 מיליון) למשפחה החיל (באחד בנובמבר) 0.35 מיליון, למרכז הגיוס 15,000, לבצר 0,5 מיליון. לרכב שכור 0,3, לשרות אכסון 0,3, לחעש חוץ ומפעלים חימיים מעט. יש 9000 שבויים ערבים, כל שכוי עולה (עם הוצאות שמירה) כלירה ליום. הם מקבלים 2/3 מנות מזון של חייל. מעטים עובדים. בחודש הזה יעברו כחצי. - המזון לצבא עולה כמיליון וחצי לחודש, שאר הוצאות להחזקה - מיליון וחצי. משפחה החייל 1,35 מיליון לחודש. רכב שכיר היא הוצאה גדולה. ¹⁷ אכס עכשיו קנינו 8000 כלי רכב, 2000 מהם טרם הגיעו,